

Utebilarna ut
Använd båda sidorna
av papperet, om det
är nödvändigt.

2146

1

Till

NORÉNS Korrespondensinstitut,
MALMÖ.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ämne: Svenska språket
Namn: Sven Håkansson
Adress:

Brevets N:o 19
Elevens N:o 9989

Svar och lösningar:

Lärarens rättelser:

Brudkällan

En gång som barn
var jag tidigt en morgon
ute i skogen för att plocka
smultron. Jag var
fröjst över att ha funnit
ett mycket vackert växtställe.
Tuvorna voro alldeles röda
och de stora, softiga frukterna
i min iver över att bli
ägare till dem allesamma,
varsebliver jag ej en gammal
välkänd gammal, som även är
ute i samma ärende som jag,
står utmed mig. Hon hälsar
mig vänligt, "God morgon"; och
efter några vidutbyten frågar
hon om jag visste vad
som hänt å denna plats?
Nej, blev mitt svar. Då måste
jag berättla den för dig säger
hon och börja så här: På den
tiden då stenarna väckte voro
de ej så hårda, som de
äro nu. Det funnos inga

(25)

Svar och lösningar:

Lärarens rättelser:

Körvägar, utan blott ridstigar
och det bästa fartskafterings-
medel, som då fanns, var
hästens rygg. Ett skäligt ridfjög
skulle ifrån en av de övre byarna
av församlingen komma här-
igenom trakten. Det hade Tid-
levs stads kyrka som mål för
sin färd, en tre mil härifrån.
Det var nämligen så att trakten
rikaste ungdom i åg skulle
stå brud. Sällskapet anar
intet ont och alla äro vid
den glädaste spänning. Bort
som de så bekymmerslän
skrido framåt, i glädligt framman
några rövare från sina gömställen.
De överfalla och möda brudgummen
och en del av det övriga följet,
som ej hann undkomma. Brudens
häst stegrade sig på denna hållen
så att det blev märken efter
båda hans bakfötter och bruden
själv faller ur sadeln och stöter
huvudet mot klippan så hårt att
hennes krona går i önder, hennes
panna rännas och öron i ögonblicken,
men i fallet skall hon hava sagt:
"Ve, ve er mördare, som ställ min lycka!"

Många ensamma vandrare ha hört
henne söka samma orden när de gått här förbi.